

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2662

Vragen van het lid **Haverkamp** (CDA) aan de ministers van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie over *de toegang tot de digitale doorgifte van de publieke omroepen* (ingezonden 20 april 2011).

Antwoord van minister **Van Bijsterveldt-Vliegenthart** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap), mede namens de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ontvangen 27 mei 2011).

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van de uitspraak van het Commissariaat voor de Media (CvdM) in de zaak «SchagenFM versus Ziggo» en bijbehorend persbericht van de OLON «Uitspraak Commissariaat voor de Media klap in het gezicht van 286 lokale omroepen»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Hoe verhoudt deze zaak zich tot de beantwoording op 23 mei 2007 van de vragen van de leden Atsma, Van Dam en Slob en Van Dijk,² waarbij toenmalig minister Plasterk aangaf dat de wet bepaalt dat als van de klanten van een (monopolistische) kabelmaatschappij voor meer dan 50% overgaan op digitale ontvangst, deze kabelaar alle publieke omroepen (nationaal, regionaal en lokaal) digitaal moet doorgeven?

Antwoord 2

Bij de beantwoording van de kamervragen in mei 2007 was er nog geen digitale doorgifte geregeld. Gesproken werd van het introduceren van een digitale doorgifteplicht bij een significant aantal eindgebruikers. In de Mediawet 2008 is de digitale doorgifte opgenomen. Volgens de toelichting bij artikel 6.13, tweede lid, van de Mediawet 2008, is er zeker sprake van een significant aantal eindgebruikers indien meer dan 50% van de aangeslotenen een digitaal abonnement heeft. Vanaf dat moment moet de kabelexploitant alle publieke omroepen (landelijk, regionaal en lokaal) doorgeven.

¹ www.olon.nl

² Aanhangsel Handelingen II, vergaderjaar 2006–2007, nr. 1631.

Vraag 3

Is het u bekend dat bij Ziggo die 50%-norm reeds vorig jaar gehaald is en Ziggo ook volgens uw voorganger dus verplicht is om ook de lokale publieke omroep door te geven?

Antwoord 3

Ja, eind juni 2010 had 53,8% van de aangeslotenen op het omroepnetwerk van Ziggo de beschikking over een digitale aansluiting.

Vraag 4

Onderschrijft u de stelling dat de praktijk heeft aangetoond dat toegang tot het aanbod van de publieke lokale omroep via dominante infrastructuren (met name digitale kabelpakketten) sinds 2007 nog altijd niet afdoende geregeld? Wat is daarvan de oorzaak?

Antwoord 4

Het gaat bij de hierboven aangehaalde zaak niet om de doorgifte, maar om een technische kwestie (op welke wijze het televisiesignaal door de lokale publieke omroep wordt aangeleverd bij de kabelexploitant) en de kosten die daarmee gepaard gaan.

De kabelbedrijven vragen de lokale publieke omroepen geen vergoeding voor de doorgifte. Lokale publieke omroepen zijn zelf verantwoordelijk voor (de kosten voor) het transport van signalen vanaf de studio van de desbetreffende omroep tot aan het desbetreffende kabelnetwerk.

Vraag 5

Hoe beoordeelt u de toegangsprijs die UPC en Ziggo, monopolisten op de kabel, vragen aan de publieke omroepen?

Antwoord 5

Zoals uit het besluit van het Commissariaat voor de Media blijkt, acht het Commissariaat de voorwaarden en tarieven die Ziggo hanteert niet onredelijk. Voor de afweging van het Commissariaat verwijs ik u naar het bijgevoegde besluit.

Inmiddels maken ruim 60 lokale publieke omroepen gebruik van de mogelijkheid om hun televisieprogramma digitaal door te geven. Voor deze omroepen vormen de voorwaarden en kosten blijkbaar geen belemmering. De kosten voor aanlevering van het digitale signaal kunnen voor sommige lokale publieke omroepen inderdaad wel een probleem zijn. Ik zal NLKabel en OLON vragen om samen te onderzoeken of er goedkopere werkbare alternatieven mogelijk zijn. Overigens zij er op gewezen dat de situatie voor de diverse kabelnetwerken verschillend kan zijn.

Vraag 6

Kunt u bevestigen dat meer dan 40% van de lokale overheden de voormalige omroepbijdrage van € 1,30 per huishouden niet doorsluisst aan de lokale publieke omroepen, en dat zij daardoor minder overheidsbijdrage per jaar krijgen, dan Ziggo en UPC vragen als toegangsgeld voor digitale doorgifte? Vind u dat redelijk, mede in het licht van beschikbare, goedkopere alternatieven?

Antwoord 6

De bekostiging van de lokale publieke media-instellingen is een verantwoordelijkheid van de gemeenten. De Mediawet 2008 bepaalt sinds 1 januari 2010 dat een gemeente de lokale publieke media-instelling moet bekostigen wanneer de gemeenteraad positief adviseert over de representativiteit van het programmabeleidsbepalend orgaan. De precieze hoogte van het bekostigingsbedrag is niet in de wet vastgelegd. Wel is er in de wet een algemene bepaling over het niveau van de bekostiging opgenomen: «De bekostiging betreft de vergoeding van de kosten die rechtstreeks verband houden met het verzorgen van de lokale publieke omroepdienst, voor zover die kosten niet op andere wijze zijn gedekt, op zodanige wijze dat op lokaal niveau in een toereikend media-aanbod kan worden voorzien en continuïteit van de bekostiging is gewaarborgd.» (artikel 2 170a, tweede lid, van de Mediawet 2008). Verder blijkt uit de wetsgeschiedenis van de bekostigingsbepaling dat als indicatie wordt uitgegaan van bekostiging op het niveau van

€ 1,30 per woonruimte (niveau 2009). Ook de VNG heeft in een Ledenbrief van 29 april 2009 aangegeven dat als uitgangspunt 1,30 per woonruimte (plus index) kan worden gehanteerd. Het is aan de gemeenten om te bepalen hoe zij deze indicatie hanteren, met inachtneming van de hiervoor genoemde wettelijke bepaling.

Het in de vraag genoemde percentage is ontleend aan een rapport van adviesbureau Van de Bunt, dat in opdracht van OLON geschreven is. Voor mijn reactie op dit rapport verwijs ik u naar de beantwoording van vragen van het lid Van der Ham over dit onderwerp (Aanhangsel Handelingen II 2010/11, nr. 765).

Het Commissariaat voor de Media is belast met de bestuursrechtelijke handhaving van de Mediawet 2008. Daarom heb ik over de bekostiging van de lokale publieke media-instellingen informatie bij het Commissariaat opgevraagd. Het handhavend optreden door het Commissariaat vindt plaats indien een gemeenteraad weigert een advies over de representativiteit van het programmabeleidsbepalende orgaan uit te brengen. Tot dusverre trad het Commissariaat in een dergelijk geval eenmaal handhavend op. Dat resulteerde uiteindelijk in een positief advies over de representativiteit van het desbetreffende programmabeleidsbepalende orgaan.

Bij het ten onrechte negatief adviseren over de representativiteit van het programmabeleidsbepalende orgaan of het lager vaststellen van het bekostigingsbedrag dan € 1,30 per woonruimte (niveau 2009) staat voor de lokale publieke media-instelling de weg van bezwaar en beroep open. Volgens informatie van het Commissariaat voor de Media zijn er momenteel drie gemeenten die hierover een beroepszaak bij een rechtbank hebben lopen.

Vraag 7

Als de mediawet regelt dat er net als bij de overheid, bij de publieke omroepen drie lagen van onafhankelijke journalistiek zijn, en als het door deze uitspraak van het CvdM zo goed als onmogelijk is voor lokale publieke omroepen om de burgers te bereiken, wat heeft dit dan voor consequenties voor de rol van het Commissariaat, voor de journalistieke toetsing van de lokale democratie en voor het publieke bestel in het algemeen?

Antwoord 7

Het is aan de lokale overheid om bij de vaststelling van het budget voor de lokale publieke omroep, net zoals dat gebeurt bij de landelijke en regionale publieke omroepen, rekening te houden met de kosten die gepaard gaan met, in dit geval, digitale aanlevering van het signaal.

Vraag 8

Bent u bereid om jaarlijks te evalueren en te rapporteren over de toegang van publieke omroepen tot de dominante infrastructuren, met name de kabel?

Antwoord 8

Ja.

Vraag 9

Kunt u deze zaak betrekken bij de juni-brief die u hebt toegezegd in het media-debat³ afgelopen december?

Antwoord 9

Nee. Deze brief informeert de Kamer over de uitvoering van het regeerakkoord, te weten de voorgenomen bezuinigingen op de mediabegroting en de daarmee verbonden herziening van de organisatie van de landelijke publieke omroep, samenwerking tussen de landelijke en de regionale publieke omroep, en de taken van de Wereldomroep en het Muziekcentrum van de omroep.

³ Kamerstuk 32 500 VIII, nr. 132.